

ת"פ (תל אביב) 11148-03-22 - מדינת ישראל נ' גורג' אדלמן

ת"פ (תל-אביב-יפו) 11148-03-22 - מדינת ישראל ע"י נ' גורג' אדלמן ע"שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 11148-03-22

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד ספיר יגר שחף

נגד

גורג' אדלמן ע"י

ב"כ עו"ד מיכל רובינשטיין

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[07.07.2024]

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

החלטה

1. בפני בקשה לתיקון כתב האישום, על דרך של מחיקת עובדות והוראת חיקוק וכן הוספת שלושה עדי תביעה.

הבקשה מוגשת לאחר כפירת הנאשם במיוחס לו ובטרם החלה שמיעת הראיות.

בעוד חלקה הראשון של הבקשה מוגש בהסכמת ב"כ הנאשם, הסנגורית מתנגדת לתיקון המתבקש לגבי הוספת עדי

התביעה.

עיקר טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה כי הגנת הנאשם לא תיפגע מאחר ומדובר בחומרי חקירה שהועברו מבעוד מועד לעיון

ההגנה. בנוסף, פירטה כי מדובר בשלושה שוטרים: שניים אשר כתבו דוחות פעולה ואחד נוסף שביצע פעולה של

צריבת תוכן מצלמות אבטחה.

3. ב"כ הנאשם טענה כי כתב האישום הוגש לפני כשנתיים, ולמאשימה היו מספר הזדמנויות לבקש לתקן אותו.

לטענתה, קבלת הבקשה בשלב זה תשנה את המאזן הראייתי בתיק ותעמוד בסתירה לציפיה הסבירה של הנאשם

לנהל את הגנתו על יסוד עדי התביעה המופיעים בכתב האישום. עוד הוסיפה, כי קבלת הבקשה תשליך על קו ההגנה

שנבחר, וזאת ימים ספורים בטרם תחילת שמיעת פרשת התביעה. נימוק נוסף להתנגדות הסנגורית, הוא טענתה כי

קבלת הבקשה תביא בהכרח לדחיית מועד ההוכחות.

דיון והכרעה

4. מדובר בבקשה שיש לבחון בהתאם להוראת סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982,

הקובע כך:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול."
יש ממש בטיעון ב"כ הנאשם כי על המאשימה לוודא שכתב האישום משקף את כל עדי התביעה שבכוונתה להשמיע. עם זאת, המחוקק קבע כי בית המשפט רשאי להורות על תיקון כתב האישום אף לאחר תחילת המשפט "ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן". איני מקבל את טיעון ב"כ הנאשם כי יש לדחות את הבקשה בשל שינוי מאזן הראיות לרעת הנאשם. נימוק זה, כשלעצמו, אינו עולה בגדר פגיעה בהזדמנות סבירה שניתנה לנאשם להתגונן, ודאי כאשר מלוא חומר הראיות עמד בפני ההגנה בטרם המענה לכתב האישום. כך התייחס בית המשפט העליון, בענין אחר, לסוגיית עיוות הדין שיגרם לנאשם בשל קבלת ראייה חדשה, באופן הפוגע בנאשם במובן משקל הראיות העומדות כנגדו אך לא במובן יכולתו להתגונן:

"בצד הכלל, כי הראיות צריכות להיות מובאות בזמן הרגיל והמקובל, יש להכיר בשיקול-דעת בית המשפט לסטות מהכלל, במקרה שהוא ימצא זאת לנחוץ... בית המשפט ישקול את צורכי הנאשם מזה ואת צורכי החברה מזה. במסגרת שיקוליו אלה יעמיד בית המשפט בראש מעייניו את השיקול, שלא ייגרם עיוות דין לנאשם. לעניין זה אין לומר, כי נגרם עיוות דין, משום שראיה חדשה סייעה להרשעתו. פשיטא, שאם התביעה מבקשת להביא ראייה חדשה, יש בה בראיה זו כדי לסייע להרשעת הנאשם, שאם לא כן לא הייתה מבקשת כלל להביאה. עיוות דין משמעותו, בהקשר זה, פגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן כראוי"

(ע"פ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3), 505, 516-517 (1981), (להלן: "ענין קניר").
5. בנסיבות המקרה הנדון, הבקשה הוגשה בטרם החלה שמיעת הראיות, ולא מצאתי כי קבלתה תפגע ביכולת הנאשם להתגונן (ראו לענין שאלת מועד תיקון כתב האישום, בטרם החלה שמיעת הראיות: ע"פ 104/89 יצחק דרורי נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (1) 843, 848 (1990); ענין קניר, שם). עוד אציין בהקשר זה, בבחינת למעלה מהצורך, כי על אף שב"כ הנאשם לא טענה באופן מפורש לפגיעה ביכולת הנאשם להתגונן, הרי שככל שהיתה עולה טענה זו, היה על בית המשפט לבחון איזה קו הגנה נמנע מהנאשם (ראו: ע"פ 63/79 ציון עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג (3), 6060, 614 (1979)).

אשר לטענת ב"כ הנאשם בדבר צורך בדחיית הדיון הראשון, לא מצאתי כל מקום להורות על דחייתו. מדובר בתיק מצומצם ובעדויות קצרות שחומרי החקירה העומדים בבסיסן עמדו בפני ההגנה מזה חודשים ארוכים. לפיכך, בהתחשב בכל האמור לעיל, בעובדה שניתנת לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן וכן בצורך בבירור האמת, אני מקבל את הבקשה. כתב האישום המתוקן מתקבל, וכן יתווספו לו שלושת עדי התביעה המבוקשים.

המאשימה תוודא את התייצבות העדים לדיון ההוכחות.

המזכירות תעביר את כתב האישום המתוקן לתיקיית כתבי טענות ותודיע לצדדים.

ניתנה היום, בא' תמוז תשפ"ד, ב07 יולי 2024, בהעדר הצדדים.